

#CoronavirusPlays

Roger Torns, Casa (13.03.2020)

Helena porta els cascos posats i quan parla es dirigeix a la càmera de la pantalla de l'ordenador.

Es va movent per casa.

HELENA – Ei Mama, com estàs? (...) Sí, he anat a comprar aquest matí (...) No ho sé, coses... (...) ja, ja ho sé, però tampoc cal que ens tornem bojós. No, no t'estic dient que... (...) és igual... (...) Sí, al final han caigut tots els bolos. Que jo ho entenc, eh, vull dir, s'ha de ser responsable i... i això (...) Doncs, mira, no ens paguen res. Com és per força major, no estem coberts per enlloc. Aquest mes no cobraré res. Una merda (...) Ja mama... (...) escolta, no comencis (...) Sí, em vaig tallar el cabell (...) Gràcies, tu també (...) Que sí que estàs guapa (...) Ja, ja ho sé que ens hem de veure més, per això t'he dit de fer l'skype (...) Ja, però és que tu tampoc vols fer skype mai (...) Ja, ja sé que voldries que vingués més. Si fos per tu ja m'hauria instal·lat a casa vostra fa temps (...) Ai, mama, ens veiem cada dos caps de setmana i baixeu sovint a dinar, tampoc és per tant. Quan vivíem junts ens vèiem menys (...) Sí, dona, però què dius? Com vols que vingui a passar el confinament amb vosaltres? (...) Que no mama, que no (...) Doncs perquè el que no hem de fer és moure'ns amunt i avall, el que hem de fer és quedar-nos a casa i... (...) i ja està (...) Perquè no podem anar passejant el virus per tota Catalunya. A veure, jo no sé si el tinc. Potser el podria tenir i encara no... potser de cop el tinc, i d'aquí uns dies me'n surto, el passo i... (...) i és com una petita grip, i au... (...) però si... (...) però si... (...) mama, em deixes parlar un moment? Gràcies (*silenci*). Dic que... que si el tinc i vinc i us el passo... (...) que sí mama, que us el podria passar i vosaltres ja esteu... què? No... sí, a veure sí. Esteu grans. Esteu grans ja i s'ha d'anar amb compte. I estan dient que hem d'anar amb compte perquè sou com... com el target de risc (...) El target? (...) El target és com..., a qui va dirigit el producte que vols vendre (...) Que no, que no estic parlant que el virus sigui... (...) Ai, prou. Que no vindré i ja està. Que em quedaré a casa i ja... (...) Sola. Sí, sola a casa. Què passa? (...) Ja hi som? Sola estic bé, no tinc cap problema, visc molt bé i molt tranquil·la. Ja n'hem parlat mil vegades (...) Doncs ja està (...) El president? Sí, fes. És clar. Ja parlarem (...) No, no el veuré el president a la tele (...) Doncs perquè ja el veuré ara a twitter d'aquí una estona, ara estava parlant amb tu. D'acord. Apa, adeu.

Penja la trucada. Agafa el telèfon i envia un àudio

HELENA – Ei Marc, com estàs? Què, com portes el confinament? Jo porto només un dia i ja estic que em pujo per les parets. He vist que heu penjat les vostres obres de teatre a les xarxes perquè les pugui veure tothom. Em sembla super-guai. En fi. Què fas aquesta nit? Vols venir a casa? Podríem passar el confinament junts.

FINAL